

اهداف سازمان رهایی زن

مقدمه:

مبارزه بر علیه ستم و خشونت به زن، به قدمت خود این ستم است. ستم بر زن یک وجه مشخصه نظام سرمایه داری معاصر و نابرابری و تبعیض همزاد آن است. مبارزه علیه این ستم و تبعیض، خواه بصورت آشکار و یا پنهان، در سراسر جهان و بویژه در جامعه ایران، به یک جنبش قوی، گسترده و اجتماعی شکل داده است. مبارزه برای آزادی، برابری، بر علیه همه و هرگونه مظاهر خشونت و تبعیض به زن، یک وجه مشخصه ابراز وجود جهان متمدن، علیه بربریت جنسی معاصر در تمامی وجوه آن است.

ستم و تحقیر به زن مارک شناسایی جمهوری اسلامی در ایران است. ایران زندان زنان است. جنبش اسلام سیاسی در ایران، منطقه و در سراسر جهان، انقیاد و ستم مذهبی علیه زن را به اهرمی برای مقابله با آزادیخواهی و برابری طلبی بدل کرده است. علیه این خشونت مذهبی، یک جنبش عظیم اجتماعی، سکولاریستی و برابری طلبانه شکل گرفته و ابراز وجود کرده است. جنبش برابری طلبانه و رهایی بخش زن در ایران، یکی از جنبشهای اصلی شکل دهنده به تحولات سیاسی آتی جامعه ایران برای برقراری آزادی و برابری است. ما اعلام میکنیم که جامعه ایران، بدون رهایی زن از ستم، آزاد نخواهد شد. آزادی و برابری بدون قید و شرط و فوری زن و مرد در کلیه حقوق فردی، سیاسی و اجتماعی و .. باید به مفاد قانون اساسی کشور بدل شود. ما برای احیا کامل تبعیض و ستم بر زن مبارزه میکنیم. برابری در جنبش ما، مفهومی پایه ایی در احقاق حقوق، شان و حرمت انسان دارد. ما بر جهانشمولی حقوق انسانی، صرف نظر از جنسیت، ملیت، مذهب، نژاد و ... تاکید و آن را مطالبه میکنیم. برای ما، معنی پیروزی، اعلام رسمی و قانونی آزادی و برابری همه، آزادی و برابری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد در جامعه ایران و رهایی کامل زن از ستم و تبعیض جنسی است. ضامن پیروزی مبارزه ما، اتحاد و تشکل حول این خواست ها است. سازمان رهایی زن میخواهد به پرچمدار، سخنگو و رهبر این مبارزه حق طلب بدل شود.

از این رو ما اعلام میکنیم که :

۱. کلیه قوانین تبعیض آلود و خشونت بار علیه زنان باید فوراً ملغی شود. آزادی و برابری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد، در کلیه شئون زندگی فردی، خانوادگی، سیاسی، اجتماعی و مدنی باید به عنوان قانون کشور بدل، اعلام و تضمین شود. حق ازدواج، طلاق، حضانت و سرپرستی کودک، جزو ابتدایی ترین حقوق برابر زن و مرد است.
۲. دست مذهب از زندگی زنان باید در کلیه شئون کوتاه شود. ستم زدایی از زن، بدون مذهب زدایی از جامعه امکان پذیر نیست. کلیه قوانین مذهبی اعم از صیغه، تعدد زوجات، دیه و ... فوراً باید ملغی شوند.
۳. دولت و آموزش و پرورش باید فوراً از مذهب جدا شود. این پیش شرط مهم سکولاریزه کردن جامعه و ستم زدایی از زن است.
۴. مبارزه بی وقفه علیه مردسالاری و زن ستیزی در جامعه در همه وجوه اخلاقی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی باید رسماً و قانوناً سازمان داده شود و از پشتیبانی و حمایت دولت سکولار برخوردار شود.
۵. آزادی بی قید و شرط سیاسی، حق تشکل، اجتماعات، اعتصاب و اعتراض حق همه مردم است. کلیه تشکلهای آن جی اوها، کانونها و انجمن های زنان باید بتوانند آزادانه، بدون مجوز، بدون قید و شرط، تشکیل و مبادرت به فعالیت کنند. کلیه ابزارهای تبلیغی این تشکل ها، اعم از سمعی و بصری و اینترنتی باید آزاد باشد. یک معیار وجود دولت سکولار، تضمین برخورداری این تشکل ها از امکان ابراز وجود سیاسی و اجتماعی در مطبوعات، رادیو و تلویزیون و ... است.
۶. برگزاری اجتماعات ۸ مارس روز جهانی زن، بدون مجوز رسمی، بدون قید و شرط، باید به رسمیت شناخته شود. روز ۸ مارس، به عنوان تعطیل رسمی باید وارد تقویم قانونی و رسمی کشور شود.
۷. حجاب اجباری باید ملغی اعلام شود. حجاب کودک جرم است، باید ممنوع شود. آزادی پوشش باید برقرار شود.
۸. آپارتاید و جداسازی جنسی ننگ بشریت معاصر است و باید ملغی شود.

۹. کلیه مجازاتهای اسلامی و از آن جمله مجازات اعدام، حبس ابد، سنگسار، قصاص، شکنجه، شلاق، همچنین دیه و خون بها، فوراً باید لغو شود. هر گونه تعرض جسمی و روحی به انسان، باید ممنوع اعلام شود. مجازات های انتقامی باید با مجازاتهای معطوف به اصلاح مجرم و مصون داشتن جامعه از وقوع مجدد جرم جایگزین شود.

۱۰. در قوانین جزایی، تعدی و تجاوز به جسم و آسایش روحی انسانها، خشونت علیه کودکان، خشونت علیه زنان، جرائم " ناموسی " علیه زنان، جرائم ناشی از تعصب و نفرت گروهی باید جرائم بسیار سنگین تری در قیاس با تعدی به مالکیت خصوصی، تعدی به حقوق ملکی اعم از خصوصی و دولتی محسوب گردند.

۱۱. برقراری رابطه آزاد جنسی، حق انکارناپذیر هر فرد بالغ، شامل همه دختران و پسرانی است که به سن بلوغ قانونی، یعنی ۱۵ سال رسیده اند. دخالت در رابطه جنسی افراد، خواه بصورت فردی یا دولتی، ممنوع است. آموزش مناسبات جنسی و آگاهی علمی به جنبه های مختلف رابطه جنسی حق همه است. برقراری رابطه جنسی توسط شوهر، دوست یا شریک زندگی با زن، بدون تمایل وی، ولو بدون اعمال خشونت ممنوع و باید جرم شناخته شود. مورد پیگرد و محاکمه قرار بگیرد.

۱۲. برابری کامل زن و مرد در قلمرو اقتصادی و اشتغال حرفه ای، شمول یکسان قوانین کار و بیمه های اجتماعی، مزد برابر در ازای کار مشابه، ممنوعیت اخراج زنان باردار، ممنوعیت سپردن کار سنگین به زنان باردار، ایجاد تسهیلات ویژه زنان در محل کار، ۱۹ هفته مرخصی دوران بارداری و زایمان و... تنظیم و ارائه کلیه این حقوق به عنوان مفاد قانون کار و رفاه اجتماعی که متضمن بهره بری برابر زنان و مردان از رفاه و امکانات آسایش در جامعه باشد. قانون کار فعلی، ضد زن است و باید ملغی اعلام شود.

ما برای رهایی کامل زن از ستم و خشونت جنسی، از نابرابری و پایمال کردن حقوق انسانی زن مبارزه میکنیم. ما همه زنان و مردان آزادیخواه را برای دستیابی به این حقوق، به پیوستن به صفوف خود فرا میخوانیم.

۱۵ شهریور ۸۳، ۵ سپتامبر ۲۰۰۴

سازمان رهایی زن